

dalyvavusiais suvažiavime. Ką jie kalbėjo, gali patys tai papasakoti. Aš, išklauses jų pasakojimų, pasiūliau pradėti ką nors veikti ir Lazdijuose: iškelti bent trispalvę vėliavą virš vidurinės mokyklos (Mano pasiūlymui pritarė mokytojas R. Oleškevičius). Pabandyti pavadinti mūsų vidurinę mokyklą Motiejaus Gustaičio vardu, nes tik kunigo M. Gustaičio dėka, atsilikęs Lazdijų valsčius, tapo Šviesos ir žinių šaltiniu šiame Džūkijos užkampyje. Direktorius Č. Šerkšnas pareiškė, kad vardą suteikti gali tik Švietimo ministerija, bet, kadangi M. Gustaitis buvo kunigas, nenorės suteikti, neverta net prašyti. Vėliavą galima iškelti ir greta mokyklos. Kelių savaitių laikotarpyje ji ir buvo iškelta prie senosios gimnazijos ir bažnyčios šventoriaus. Iškilmių momentus aš įamžinau 1-oje, 2-oje, 3-očioje nuotraukose. Matome dalyvavo pirmasis KP rajono sekretorius Stoncelis, klebonas Jelinskas, mokyklos direktorius Č. Šerkšnas, mokytojai, mokiniai: Juodka (kalba prie mikrofono), dabar gerai žinoma žurnalistė Vilma Daususkienė. Ji ir kėlė vėliavą kartu su vaikinu. Gatvėje susirinko gal per porą tūkstančių žmonių minia.

1989 m. vasaros pradžioje (4-oji nuotrauka) buvo pakloti paminklai atstatomam paminklui, o po vidurvasario atstatomas paminklas (5-oji, 6-oji nuotraukos). Atidengus jį, ponas Verseckas pasakė: "Nesitikėjau, kad bus toks originalus ir gražus".

Labai daug yra nuotraukų Sąjūdžio spaudoje apie "Balrijos kelią". Aš nepateksiu nei vienos. Turiu galimybę pateikti retų nuotraukų iš "europos kelio", kuris buvo surengtas mūsų rajone prie Akmenių pasienio užkardos. Jis buvo svarbus todėl, kad panaši suėiga buvo Azerbaidžano pasienyje su Iranu. Baigėsi tuo, kad azerbaidžaniečiai perėjo TSRS - Irano sieną. Viskas baigėsi taikiai, bet panašus atvejis galėjo įvykti ir Akmeniuose. Tą dieną nieko skandalingo ir provokacijų nebuvo. Baigėsi taikiai mitingu 1 km. n